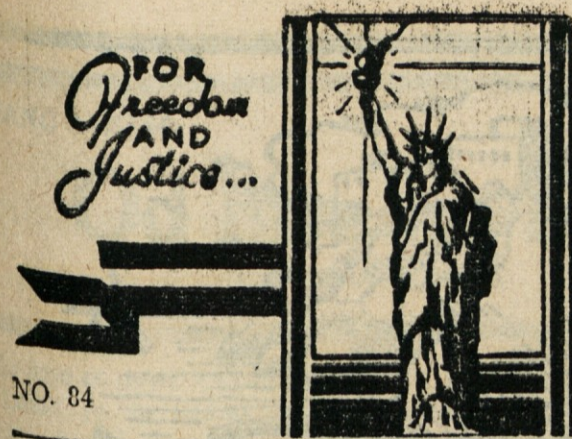

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

STEV. LVIII.—VOL. LVIII.

NO. 34

Nehru dolži Peiping laktike mrzle vojne

Predsednik indijske vlade Nehru se je v parlamentu pritožil, da se Rdeča Kitajska v kampanji proti Indiji poslužuje "jezika mrzle vojne."

NEW DELHI, Ind. — Ostri napadi časopisja in radia Rdeče Kitajske so Nehruja močno vznemirili. V parlamentu je poudaril, da Indijo "hudo boli," ker je Kitajska uporabila silo pri zatiranju pravičnih narodnih želja tibetanskega ljudstva. Kitajske trditve, da je Dalaj lama "pod pritiskom," je zavrnil kot neprijetno in brez osnove.

Poslanik Rdeče Kitajske v New Delhi je bil pozvan v zunanje ministrstvo, kjer mu je bil izročen uradni protest indijske vlade proti obdolžitvam Peipinga. Nehru sam je v parlamentu izrazil "globoko obžalovanje in iznenadenje" nad ponovnimi kitajskimi očitki, da "so indijski ekspanzionisti" pripravili upor v Tibetu. Pozval je Kitajsko, naj izpolni svojo obljubo o samostojni upravi Tibeta in zavrne kitajsko trditev, da so za upor odgovorni "višji razredni nazadnjaki." Iz samih kitajskih poročil je razvidno po Nehrujevih besedah, da je upor segel v vse plasti naroda in da je moral izhajati iz narodnega razpoloženja množic.

Predsednik indijske vlade je priznal, da je pribežalo v zadnjih dneh v Indijo "nekaj tisoč" upornikov, ki so na meji izročili svoje orožje. Za nje je ustanovljeno posebno begunsko taborišče. Več sto Tibetancev je pribežalo tudi v državico Butan, ki je z Indijo tesno povezana.

Trije plavalni bazeni v novem senatnem poslopiju

WASHINGTON, D. C. — Uboji senatorji so kar naprej predmet za zabavo, kadar naneš v naši prestolici govor na novo uradno poslopije za senatne pisarne. Sedaj so se kritiki novega poslopija obregli ob tri plavalne bazene; toliko jih je menda, točno pa tega še nihče ne ve.

Zakaj ravno tri bazene in ne manj? Na to vprašanje odgovarjajo hudomušneži: en bazen bo napolnjen z morsko vodo za senatorje iz obrežnih držav, drugi bo napolnjen s sladko vodo za senatorje iz celinskih držav, tretji bo ostal prazen za tiste senatorje, ki ne znajo plavati.

Delavsko tajništvo se je "zmotilo"

WASHINGTON, D. C. — Unijski jeklarjev je objavila, da se je delavsko tajništvo pri svojem poročilu o padanju proizvodnje v zadnjih letih močno zmotilo. Fidec je bil za polovico manjši, kot je tajništvo objavilo.

Delavsko tajništvo je napako priznalo in napovedalo v nekaj dneh nove "točne" podatke.

Vremenski
prerok
pravi:

Sončno in toplo. Ponoči jasno. Najvišja temperatura 62.

Novi grobovi

Charles Wick (Wapotich)

Zadet od srčne kapi je preminul na svojem domu na 19071 Renwood Ave., Euclid, O., 63 let stari poznani Charles Wick (Wapotich) St. Tukaj zapušča soprogo Jennie, roj. Krebel, doma iz vasi Strožna brda na Krašu, sina Charlesa ml, vnukinjo, brata Antona Wapotich ter več drugih sorodnikov. Rojen je bil na Jesenicah na Gorenjskem, kjer zapušča brata Franka in več drugih sorodnikov. Tukaj je bival 49 let in je bil član Društva Euclid - Pioneers, št. 153 SNPJ. Dolgo let je vodil gasilniško postajo na E. 185 St. Zaposlen je bil v Cleveland Twist Drill Co. Pogreb bo v petek popoldne ob 1:30 iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. zavod na 458 E. 152 St. in nato na Lakeview pokopališče.

Pauline Birk

Včeraj zjutraj je naglo umrla v Huron Rd. bolnišnici 54 let stara Mrs. Pauline Birk, rojena Koprivec, 23050 Tracy Ave., rojena v Clevelandu. Z možem Josephom sta poprej imela gostilno na 6220 St. Clair Ave., sedaj so imeli pa Euclid Jalousie Co. Bila je članica Društva Ilirsko vila št. 173 ABZ, Progresivne Slovenke št. 3 in Floridian Club. Zapušča moža Josepha, hčer Marian, sestre Mrs. Nettie Bertie, Mrs. Emily Svigel, Mrs. Jennie Strudel in v Fort Lauderdale, Fla., Mrs. Alice Spehek, brata Josepha Koprivec v Fort Lauderdale, Fla., in Johna Koprivec, kakor tudi več drugih sordnikov. Pogreb bo v petek zjutraj ob desetih iz Zakraskovega pogrebnega zavoda na Lakeview pokopališče. Truplo bo položeno na mrtvaški oder jutri do 2. ure pop. do 10. ure zvečer.

Boj proti kobilicam v Jordaniji

AMAN, Jord. — Oblasti so vpregle vse razpoložljive moške v boj proti ogromnim rojem kobilic, ki so se lotile vsega zelenja v deželi. Kaj takega ta mala revna deželica na Srednjem vzhodu še ne pomni.

Bodimo pri vsaki vožnji vidni in zmanjšajmo število žrtev

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Ike odklonil podpis

Predsednik je vetiral zakonski predlog, ki omejuje pravice tajnika za kmetijstvo. — Kongres razmišlja o ponovni odobritvi.

WASHINGTON, D. C. — Oba domova Kongresa sta sprejela predlog, ki jemlje tajniku za kmetijstvo pravico odobriti ali zavrniti posojila za elektriko ali telefon na podeželju v farmarskih predelih iz sredstev zvezne vlade. Predsednik je njemu predloženi zakon zavrnil, ker da bi "škodoval zdravni upravi."

Med demokrati v Kongresu se zavzemajo nekateri zato, da bi pridesnikov veto preglasovali s dvotretjinsko večino in tako predlog uzakonili proti predsednikov volji. Eisenhower je do sedaj tekom šestih let vetiral 138 zakonskih predlogov, pa ni Kongres niti enega preglasoval.

Kongres bi nam rad dal par pravih praznikov

WASHINGTON, D. C. — Letošnje leto je skopo za praznike. Spominski dan in 4. julij padeta na soboto, kar je velika zguba za vse, ki se potijo ob potu svojega obraza za plače in mezde.

Naš kongres ima smisel za ne ravno prijetne občutke naših delavcev in uradnikov, kadar mislijo na oba dneva, in pripravljajo zakon, da bi bila letos oba petka pred prazniki tudi prava praznika. Federalna administracija je proti tej ideji čes, da je to predraga zabava in nevaren precedenčni slučaj. Upajmo, da bo zmagal Kongres.

Državni senat podprl zahtevo učiteljsstva

COLUMBUS, O. — Ohijski senat je sprejel zakonski predlog, ki zahteva od šolskih nadzornikov, da navedajo razloge za zavrnitev podpisa stalne pogodbe s katerim izmed učnih moči, ki so bile tam zaposlene že tri leta. Doslej teh razlogov ni bilo treba navajati.

Predlog sta stavila demokrata Ocasek iz Northfielda in J. Corrigan iz South Euclida. Senat ga je sprejel s 24 proti 7 glasovom.

Sen. Frank Lausche ni noben bogalaš!

WASHINGTON, D. C. — Senator Frank J. Lausche je zaradi nekaterih pripomb Pearsona objavil svoje premoženjsko stanje, da bi dokazal, da tekom svojega javnega službovanja ni "nagrabil" nobenega premoženja.

V celoti ima le 20 delnic "Cincinnati Enquirer," ki jih je kupil l. 1952 po \$10, ko so uslužbenici družbo organizirali in delnice prodajali med prijatelji. Dalje 396 delnic bivše North American Bank, ki se je nedavno združila s Central National. Te so vredne skupno okoli \$15.000. V zveznih bondih E ima \$17.950, med tem ko jih je za \$10.000 prodal, ko je kupil v Washingtonu svojo sedanjo hišo, ki je vredna kakih \$40.000, pa ima na njej še \$18.000 dolga.

Celotno njegovo premoženje je nekako \$55.000. Senator je dejal, da v vsem svojem življenju ni nikoli zaslužil na leto več kot \$25.000, pa da mu za to ni žal, ker sta z ženo kljub vsemu zadovoljno živela.

Tudi odlikovanja so stala politika

WASHINGTON, D. C. — Republikanski senatorji so predlagali Kongresu, naj bivši državni tajnik Dulles dobi za svoje uspešno delo v službi naroda zlato kolajno. Predlog je običaj v pristojnem odboru. Razlog: demokrate so za to, toda v tem slučaju naj dobijo kolajno tudi bivša državna tajnika Acheson in Marshall! Obe stranki se nista našli kompromisa v tej zadevi.

Delavstvo odobrilo novo kolektivno pogodbo

AKRON, O. — Članstvo United Rubber Workers of America je odobrilo novo kolektivno pogodbo, ki jo je unija sklenila s Goodyear Tire & Rubber Co. Nova pogodba bo veljala za pet let.

Razgovori za končanje stavke v ostali industriji gume se nadaljujejo. Goodyear se je staviki izognil, ker je dosegel sporazum z unijo že 15. aprila, ko je potekla stara pogodba.

JE SOVJETIJA LE PRISTALA NA MEDNARODNI NADZOR?

Na mednarodni konferenci za končanje preskušanja atomskega orožja v Ženevi je Sovjetska predložila "omejeno" mednarodno nadzorstvo, ki ga je predložil baže v Moskvi že predsednik angleške vlade. — Na Zahodu ugibajo, ali je Sovjetska res pripravljena nazadnje pristati na mednarodno nadzorstvo, ki naj bdi nad izvajanjem dogovora, ali hoče le zasejati nove nespozume med zahodne sile.

ZENEVA, Šv. — Zastopniki Združenih držav, Velike Britanije in Sovjetske zveze se že od pretekle jeseni pogovarjajo o tem, kako naj bi svet končal preskuse atomskega orožja, ne da bi mogla biti pri tem katera izmed atomskih sil izigrana s tem, da bi druge na skrivaj preskuse nadaljevale. Vsi napori niso privedli daleč. Da bi zastopnik končal in rešil vsaj nekaj, je predsednik Eisenhower predložil omejitve preskusov, kar pa je Sovjetska odklonila, ker bi bila taka rešitev varljiva in "nepoštena do ljudstev." Sovjetski zastopnik je sedaj predložil, naj se atomske sile zedinijo na omejeno nadziranje, ki ga je predložil v Moskvi Macmillan.

Ko je odšel Macmillan v februarju v Moskvo, so v Londonu zatrdjevali, da je odšel tja le pregledat položaj, ne pa na kaka pogajanja. Sedaj prihaja pogajanja na dan, da je vendar "omejen" tudi nekaj predlogov, o katerih pa se preje ni dokončno pomenil s svojimi zahodnimi zavetniki. Na to so v Parizu in Bonnu že nekaj časa namigavali, čeprav so v Londonu taka "sumničanja" odločno zavračali.

Sovjetski delegat pri razgovorih v Ženevi Semijon Carapkin je navedel Angleže kot sodelavce pri sestavi novega predloga, po katerem naj bi se sporazumeli o omejenem številu dovoljenih pregledovanj na ozemljih, ki bi vzbudila sum, da so bili tam izvedeni preskusi atomskega orožja. Rus je dejal, da je predlog stavil Macmillan tekom svojega obiska v Moskvi. V Londonu trdijo, da je Anglež omenil predlog le kot nekaj, o čemer se "izplača razmišljati."

Sovjetski zastopnik ni povedal, na koliko takih pregledov na leto na svojem ozemlju bi bila Sovjetska pripravljena pristati brez ugovora. Doslej so Sovjeti vedno zahtevali pravico veta za vsak tak pregled od strani mednarodne nadzorstvene komisije, ki naj bi bila posebej v ta namen ustanovljena in bi bila stalno na

Iz Clevelanda in okolice

Preteklo nedeljo se je Richardu in Mary Ann Mott rodila zala hčerkica - prvorojenka. S tem sta postala Frank in Mary Hocevar z Miller Ave. prvi stari oče in stara mati, William in Mary Mott z Nicholas Ave. šestič, Mrs. Mary Komin z E. 73 St. pa šestič prastara mati. Čestitamo!

Dvojčki — Joseph Traina z 819 E. 260 in njegovi ženi sta se rodila v Euclid - Glenville bolnišnici dvojčka, zdrava fantiča. S tem sta postala Mr. in Mrs. Joseph Somrak z Norwood Rd. šestnaeststari oče in stara mati! Čestitke!

Iz bolnišnice — Joseph Okorn z E. 68 St. se je vrnil iz bolnišnice in se zahvaljuje za obiske, darila in pozdrave. Za vso pomoč in za obiske za čas, ko je imela zlomljeno roko, se zahvaljuje tudi njegova žena Frances.

K molitvi — Članice Društva sv. Ane št. 150 KSKJ so vzbijene v Fortunov pogreb. zavod na 5316 Fleet Ave. jutri zvečer ob osmih k molitvi za pok. Heleno Zupančič.

Na počitnice — Mary Lausche, Mary Skebe, Mary Hrovat in Bob Pender so odpotovale v Tampo v Florido na počitnice kot gostje Rudija Zabaka in njegove žene, ki imata tam doli gostilno in letovišče. Dobro zabavo!

Slovenski oder — Vsi igralci in sodelavci so vabljene v soboto ob osmih zvečer v Paragov dom na "družabni večer."

Rojstni dan — Mrs. Josephine Zivoder, 1068 E. 67. St. praznuje svoj 84. rojstni dan. Čestitamo in ji želimo še mnogo let v zdravju in zadovoljstvu!

Pogreb preložen — Pogreb pok. Helene Zupančič bo v cerkvi sv. Lovrenca ob desetih namesto ob 9:30.

Euclidski demokrati

so si v laseh — Michael A. Spino, vodja demokratskega kluba v Euclidu je izključil iz njega pet vidnih demokratov z Edwardom J. Eckartom vred češ, da skušajo ovirati njegovo delovanje in ga "izkoristiti v svoje osebne namene." Obdolžil jih je tudi, da so se hoteli polastiti Slovenskega demokratskega kluba v Euclidu in iskali zveze z DiSalom, še predno je bil imenovan za kandidata. Klub je sprejel za svojega rednega člana Johna E. Lokarja, slovaškega tajnika F. J. Lauscheta.

Pridobitev za Cleveland

CLEVELAND, O. — Obnova in razširitev velike elektrarne The Cleveland Electric Illuminating Co. na Lake Shore Blvd. in E. 72. St., ki je bila naznanjena v ponedeljek, bo prinesla mestu vsako leto okoli \$700.000 na davkih, z novimi napravami pa bo močno zmanjšala tudi dim, ki klučuje v zrak nad mestom.

Za nove naprave in obnovo starih bo predvidoma uporabljeno \$40.000.000. Nove naprave bodo lahko oskrbovale do 300.000 domov s potrebno električno energijo.

Predsednik družbe Lindseth je dejal, da je razširitev dokaz trdne vere v bodočnost Clevelanda, ki jo družba goji.

NAJNOVEJŠE VESTI

LANSING, Mich. — Država Michigan je prišla v tako finančno stisko zaradi zavlačevanja državne zakonodaje, da ne bo mogla l. izplačati redne plače vsemu svojemu uslužbenstvu.

WASHINGTON, D. C. — Senat je potrdil Clare Boothe Luce za ameriškega poslanika v Braziliji. Ta se je takoj nato zapletla v tako ostro debato s sen. Morsem, da je njen mož, izdajatelj magazinov Time in Life, dejal, da je najboljšje, da se novemu položaju odpove.

CLEVELAND, O. — Snoči je priplula kot prva ledja skozi novo vodno pot sv. Lovrenca v tukajšnje pristanišče holandska ladja Prins Willem III.

Irak bo povečal črpanje petroleja

BAGDAD, Irak. — Gospodarski minister Ibrahim Kuba je izjavil, da namerava Irak v naslednjih treh letih podvojiti izdajo proizvodnje petroleja.

AMERIŠKA DOMOVINA
 6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio
National and International Circulation
 Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week in July
 Publisher: Victor J. Knaus; Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Zedinjene države:

\$12.00 na leto; \$7.00 za pol leta; \$4.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Zed. držav:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$3.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$12.00 per year; \$7.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Friday edition \$3.00 for one year

Entered as second class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

No. 84

Wed., April 29, 1959

John Foster Dulles

John Foster Dulles je bil 69. državni tajnik Združenih držav. Od l. 1953 do letošnje pomladi je vodil našo zunanjo politiko, pri čemer mu je Eisenhower dal toliko svobode kot redko kateri predsednik v prejšnjih dobah. Naš list je spremljal od dneva do dneva njegovo politiko, včasih jo je hvalil, včasih kritiziral. Morda so bile hvale premalo utelejane, morda so bile kritike prehude, kdo ve? Radi bi jih popravili s sledečim pregledom Dullesovega javnega delovanja.

Dulles se je vtaknil v politiko v izrednih časih, pokazal izredne sposobnosti in izreden pogum in žilavost, pa tudi globoko vero v pravilnost svoje politike. Zato mu je zgodovina prisodila tudi izreden položaj v naši zunanji politiki, ki ga ni doživel verjetno noben drug ameriški državnik.

Dulles je aktivno posegel v našo visoko politiko že med zadnjo svetovno vojno, ko je l. 1944 prišel v našo prestolico. Takrat je bil na vladi demokratični režim pokojnega Roosevelta. Dulles je takrat pripadal po svojem političnem prepričanju k republikanski opoziciji, toda to ga ni motilo, da ne bi postal že takrat svetovalec našega državnega tajništva.

Demokratje so videli v njem patriota, republikanci so mu pa zamerili, da pomaga političnim nasprotnikom. To pa ni škodovalo njegovemu osebnemu ugledu in vplivu na takratne vodilne politike. Napravil je drzen korak, da je sodeloval pri prehodu republikanske stranke od izolacionizma v internacionalizem. Pregovoril je pokojnega republikanskega senatorja Vanderberga, ki je bil ob koncu vojne vodilni zunanji politični republikanski strokovnjak v senatu, da je pokopal republikansko izolacionistično politiko in sodeloval pri prehodu naše zunanje politike v internacionalizem. Opravil je svoj posel tako spretno, da mu niso ne nagajali ne nasprotovali takratni vodilni republikanski senatorji Taft, Millikin in Bridges. Dullesova zasluga je bila, da so postali republikanci prijatelji ideje o Združenih narodih, o Marshallovi pomoči itd. Tak preokret v zunanji politiki republikanske stranke mu je omogočil, da je pozneje spraval pod streho mirovno pogodbo z Japonsko. Dasiravno republikanec, je živil zaupanje tudi demokratičnih državnih tajnikov tiste dobe od Stettinusa do Achesona.

L. 1953 je postal po volji in želji predsednika Eisenhowerja državni tajnik. Redki so primeri, da bi predsednik tako zelo zaupal državnemu tajniku in se tako malo mešal v njegove posle. Zato je Dullesova beseda veljala v svetu več kot beseda kateregakoli drugega zunanje ministra. Predsednikovo zaupanje mu je naravno nalagalo tudi veliko odgovornost, ki je postala komplicirana še po naši domači politiki, ki je dala demokratom večino v Kongresu, posebno v senatu.

Dasiravno so demokratje vedno cenili Dullesove sposobnosti in odobravalili cilje njegove zunanje politike, se praviloma niso strinjali z njegovo politično taktiko. Dulles je moral to vpoštevati, kajti njegova želja je bila, da ustvari čim manj političnih sporov o ameriški zunanji politiki in da tako pokaže vsemu svetu, da ameriški narod ni razcepljen v naši zunanji politiki, vsaj ne v njenih osnovnih smereh in ciljih.

Ta njegova želja mu je nalagala velike žrtve. Dasiravno je poznal komunizem kot malokdo v Ameriki, dasiravno je bil vedno in povsod njegov odločen nasprotnik, je vendar moral voditi tako politiko, da se njegova dejanja niso zmeraj strinjala z njegovimi besedami!

Začel je na primer s političnim geslom "osvoboditve". Moral je to napraviti, ker so bile pač take obljube, ki so jih dajali republikanci l. 1952 ob volilni kampanji in ker je velik del ameriške javnosti zahteval, naj izpolnimo obljube, ki smo jih dali satelitskim narodom med drugo svetovno vojno. Grozil je z "masovnim obračunom," ako bi komunisti zažgali novo svetovno vojno, da potolaži naše antikomunistične kroge. V praksi se je pa skrbno izogibal vsaki nevarnosti, ki bi spravila Ameriko v novo svetovno vojno. Spominimo se le na njegovo politiko ob priliki madžarske vstaje. V javnosti je podpiral Čankajška na celi črti, za kulisa mi ga je pripravil do tega, da Čankajšek ni začel nobene vojne akcije, ki bi nas zapletla v vojno z rdečo Kitajsko. Vkljub temu, da je bil oster samo v besedah, ne pa v dejanjih, so mu nekateri nasprotniki očitali, da nas stalno drži "na robu vojne," drugi pa zopet, da je vse premalo odločen v boju proti komunizmu. Ne glede na vse to, se mu je pa vendarle posrečilo, da je v vseh kritičnih trenutkih potegnil ves narod z Eisenhowerjevo zunanjo politiko, ki je bil Dulles njen glavni kovač.

Dullesova zunanja politika je temeljila na dveh stebrih. Na eni strani je bil prepričan, da se komunisti boje samo sile, radi tega je zagovarjal našo stalno pripravljenost na splošno vojno. Pri tem je bil prepričan, da nas komunisti ne bodo nikoli napadli, ker se nas bojijo. V tem pogledu se ni dal ne prepričati o nasprotjem, ne vplivati od nikogar, kar so mu njegovi kritiki zelo zamerili. Na drugi strani je

živel v veri, da bo čas razgrizel tudi komunistično diktaturo, kot je dosedaj še vsako. Zato je dosledno zagovarjal politiko jasne linije: komunistom je treba pogumno povedati, kje je meja njihove napadalnosti; ako jo bodo prestopili, bodo izzvali svetovno vojno. To je bil razlog, zakaj so v Moskvi videli v njem svojega glavnega sovražnika.

Dulles je bil izreden delavec, neumoren popotnik. Bil je državni tajnik na potovanju, v Washington je hodil samo gostovat, tako so trdili njegovi nasprotniki. Bil je spreten v prepričevanju svojih prijateljev v tujih prestolicah. Nihče mu ni zameril, da ni nikoli žrtvoval tega, kar je smatral za pravilno in pravično, ne nasprotniku, ne zavezniku.

Tako postopanje mu je prineslo očitke, da je trmoglav. Ob njegovem odhodu so pa morali priznati vsi, njegovi prijatelji in sovražniki, da je bila njegova trmoglavost zlata vredna za ves svobodni svet. Bog ve, kje bi bili danes, da ni bilo njegove trmoglavosti.

Na drugi strani je tudi res, da se je Dulles malo brigal za poslovanje v državnem tajništvu. Dajal je splošne smernice, ni se vtegnil brigati, kako jih njegovi sodelavci izvršujejo. Njegovi najbližji so jih že, čim dalje so pa bili od njega vsi ostali vodilni uradniki, tem rajše so skušali hoditi po svojih potih. To mu je pripravilo marsikako razočaranje, seveda naši javnosti tudi.

Pri vsem tem je Dulles dobro vozil s senatom. Imel je v demokratičnih vrstah ostre kritike, toda nobenih sovražnikov, in odločne pristaše njegovih političnih ukrepov, ako se je zavrtilo vprašanje okoli naših narodnih ciljev v zunanji politiki. Tudi to je njegova velika zasluga.

Velika je bila na primer škoda, da take edinstvi v naši zunanji politiki ni bilo po prvi svetovni vojni. Radi tega smo takrat izgubili prvo svetovno vojno in zasejali seme za drugo. Dulles je skrbel tekom svoje službe narodu, da se kaj takega ne ponovi. To mu bo zgodovina štela v dobro, pa naj drugače sodi o njem tako ali tako.

BESEDA IZ NARODA

Juliet, III. — Sveti Jurij je že za nami. V starem kraju smo ga vedno proslavljali na 24. aprila. Tu na ameriških katoliških koledarjih pa vidimo, da ga imajo zapisanega za 23. aprila. Kaj to dan prej ali slej. Ni taka reč, a jaz kot beli Kranjec sem trdo ubraten in god sv. Jurija vedno obhajam na 24. aprila. Tako tudi moj prijatelj Jure, ki nosi slavno ime sv. Jurija. On pravi, kar je bilo dobro za sv. Jurija v starih časih, je dobro tudi za mene! Menim, da ima mož kar prav.

Z Juretovo boljšo polovico sva letos za ta slučaj skovala tajno zaroto. Kakšno? Nič huda in elaba ni bila. Naneslo je namreč, da letos je bil 24. april na petek. Ker pa Jure ni prijatelj rib, je njegova ženka Barba dejala: "Najbolje je in bo, da mu napravimo 'presenetljiv godovni obisk in sestanek' v soboto na 25. aprila, ko je dovoljeno jesti meso in pa ker bo drugi dan nedelja bosta lahko spala malo dal, da le zadnje maše ne bosta zamudila, pa bo dobro."

Pritrdil sem ji, da ima prav in da bo tako najbolje in tako se je potem res zgodilo.

Barba je za to proslavo lepo poskrbela. Nekje je dobila dobro pitanega kopuna in ga kot izkušena kuharica spekla po najboljših kuharskih nasvetih in predpisih, zarumenila ga je pri peki pa tako lepo, da je zgledal, kakor da ga je pozlatila. S kakšnimi dišavami ga je namazala ne vem, a dišalo je po kuhinji še vse bolj prijetno in vabljivo, kakor pa v kaki najboljši dunajski ali pariški kuhinji. Kako je bil kopun še le okusen, si pa lahko sami predstavljate — ne da bi bilo treba vam to še posebej razlagati. Imeli smo se kakor v nekih "ta malih nebesih." Prav tes! Hvala Barbi, ki je vse tako lepo pripravila. "Daj ljubi Bog, da bi Juretov imendan obhajali še mnogokrat!"

Na tem sestanku smo kajpada tudi razpravljali o vse mogočih zadevah. Malo pozneje je prišel k Juretu v posete tudi njegov mnogoletni znanec Nick, z Center streeta in imeli smo zanimive pogovore o tem in onem. O čem smo govorili?

Največ o sedanjih perečih

vprašanih radi katerih Vzhod in Zapad ropočeta s svojimi sabljami. Za tem pa smo ugibali in prerokovali kaj čaka našo slovensko domovino tam za morjem, v teh grozečih političnih nevihtah. Jure je bil bolj rezerviran z njegovo zgovornostjo. Morda ga je presenečenje za njegov imendan prevzelo. Nick pa jaz sva pa živahno razpravljala o vsem. Jure je vmes tu pa tam s svojim pogledom premeril zdaj enega, zdaj drugega. Končno je pa tudi on povedal svoje mnenje in svojo besedo, ki je bila takale:

"Pravita in pravijo: tako in tako bo potekalo. Jaz pa pravim in sodim, da bo vse drugače. Če res pride do kakega spopada in se Vzhod in Zapad ne bosta znašla brzdati pred uporabo novega strašnega nuklearnega orožja, tedaj bo nekaj strašnega. Izmed malih narodov jih bo malo ostalo. Tu zna res priti do tistega, kar so stari nekoč prerokovali, da kdor bo pri življenju ostal, bo moral dolgo hoditi in iskati drugega, da mu bo mogel voščiti dober dan."

Hudo bo, hudo . . . sva mu z Nickom pritrjevala. Toda nekaj jih bo že ostalo in kako bo s tem? N. pr. z našo domovino, kaj meni, kako bo vedrila po taki nevihti, če pride?

"Preveč ni za pričakovati," je povdaril Jure in nadaljeval. "Ta mali bodo vedno ta mali. Za ta male se ta veliki ne menijo dosti, kakor le v nujnih slučajih, če tako kaže. Drugače so jim mali narodi deveta briga. Veliki radi same sebe v ogledalu gledajo in svoje lastne brade gladijo. Tako je vedno bilo in bo še dolgo tako. Res je, krščanstvo že dolgo uči ljubezen do bližnjega, ampak prav malo komu se ta nauk dopade, to je tistim, na katere je naslovljen. Samo pogleda Italijane, kjer je glavni sedež krščanstva, kako znajo ljubiti in upoštevati bližnje narode. In taki so drugi, nekateri še slabši. Pa se človek troštaj, da bo v tem cizru že jutri boljše? Saj bo tes! Objubijo včasih že kaj, obljube pa izvršujejo o sv. Nikolu."

"Treba je da smo tudi v pričakovanjih in upanih stvarni."

Tako bo kakor je bilo v preteklosti. Močnejši bodo odločevali, mali bodo morali molčati pod klopo in bodo srečni, če jim bo padla z mize velikih le kaka drobtina. Se ne spominjate kako so vadijali z malimi narodi po prvi vojni? Kako po tej zadnji vojni? In po prihodnji vojni bo ravno tako. Male bodo razdelili tako, kakor bo odgovarjalo interesom velikih. Levi, medvedi in

tigri se niso še nikdar menili, kako se je palčkom godilo. In kakor zdaj vse kaže se takoj jutri še ne mislijo poboljšati. Stara igra bo šla naprej, le toliko bo razlike, da po novih potih in na novih odrih. Igrali in predstavljali jo bodo drugi novi igralci, igra v bistvu pa bo ista, kakor je bila. Levi bodo ostali levi, tigri — tigri, medvedi — medvedje, palčki pa bodo palčki, revčki malimi . . . Levi, tigri in medvedi se bodo mastili z velikimi mastnimi pleni — palčki pa bodo morali biti zadovoljni z mušicami in muhami . . . Stara igra med velikimi in malimi . . ."

Z Nickom Juretovo mnenje nisva mogla oreči. Dozdaj je res vedno tako šlo. Če bo šlo v tem pravcu naprej tudi v bodoče, potem je res malo upanja. Upajmo, da bo boljše in da bo tudi pravica nekoč pokazala svojo glavo izza vogala v korist malih. Dal Bog, da bi!

* KAJ JE DRUGEGA NOVEGA MED NAMI? — Da bi bilo vsak dan kaj posebno zanimivega, tega ni. Se pa včasih kaj dogodi, ki zasluži prvo mesto v novicah. Farno, društveno in drugo naše slovensko življenje je zdaj nekako ustaljeno. Stari pionirji so hudo odšli v večnost. Saj zadnjih par desetletij ni bilo enega dopisa, ki ne bi omenjal tudi novih grobov med nami. Uveljavlja se zdaj in na pozorišču delavnosti je zdaj tu že tretja generacija. Druga generacija, to je sinovi in hčere prvih pionirjev so že zdaj skoro v večeru življenja, ne vsi, mnogi pa. Potomci teh so zdaj, ki so pri plujih na polju našega življenja. Z delom nadaljujejo dobro. Trdno se drže, pri družtvih, jednoti in pri fari. In to jim je v ponos in čast!

Seveda, tistega glasnega življenja, ki se je čulo tu pred petdesetimi leti, ko so navdušeni in živahni Martini, Toneti, Nicki, Jureti in Majki peli in vriskali, da se je čulo po našem hribu in doli okrog sv. Jožefa, kakor kje po belokranjskih gorah, o tem so seveda le še spomini med nami. Doživimo pa še kak tak vesel čas na kakih prreditvah, na našem farnem vrtu, kjer se poleti zbiramo na piknikih in raznih zabavah. Takrat je pa tudi naši mladi po slovenskem načinu v "vižji" vrežejo in ob takih dogodkih je še lušno med nami. Slovenci smo in tega ne bomo pozabili, dokler bo bilo med nami kako slovensko srce!

Naši mladi se bodo zdaj v polletju zabavali s svojimi športnimi igrami, v katerih se nekateri pravi odličnjaki in mnogokrat premočni med njimi dobijo priznanja v končnih tekmah.

* ZOPET NOV GROB . . . — Pred nekaj dnevi je preminul v naši naselbini znani rojak Joseph Kozlevčar, ki je bival na 704 Lucas St. Po poklicu je bil kovač, ki je delal dolga leta pri Phoenix Mfg. Co. Od leta 1953 je živel v pokouju. V Julietu je bival nad 50 let. Žena mu je umrla leta 1952. Zapuščal tri sinove in pet hčera. Pokopan je bil iz cerkve sv. Jožefa na farno pokopališče na našem hribu! Sorodnikom sožalje, pokojnik pa naj počiva v miru božjem!

Čitatelje A. D. lepo pozdravlja,

Tone s hriba.

Triglav bo pel

Cleveland, O. — Prihodnjo nedeljo ob štirih popoldne bo nastopil pevski zbor "Triglav" s svojim koncertom in šaljivo igrico "Piskrovez" v Sachsenheim dvorani na 7001 Denison Ave. Po koncertu bo domača zabava v Slov. nar. domu na Denison, ravno preko ceste. Na razpolago bo okusna večerja, ki jo bo oskrbela Mrs. Mary Klemenc. Vstopnica je veljavna za obe dvorani.

V zadnjem dopisu sem omenil, kako se pride do nas, če greste skozi mesto. Tam dobite Denison Ridge bus 24, ki vas pripelje ravno do Doma, kjer bo Triglav nastopil.

Kolonizacija se nadaljuje

Za istrske begunce, ki danes bivajo v raznih taboriščih, je vlada sklenila sezidati v raznih pokrajinah Italije vrsto stanovanj, za katere bodo skupno potrošili 5 milijard lir.

Skoraj polovico hiš bodo zgradili na Tržaškem, in sicer na slovenskem narod. ozemlju. Tam bodo sezidali skupno 800 stanovanj, katerim je treba prišteti še 368, ki so na tem, da jih izroče posameznim begunskim družinam. Večina novih hiš bo zgrajena v tako imenovanem naselju Sv. Sergeja pri Domju, več novih stanovanj pa bo sezidanih tudi na Proseku, v Sv. Križu, Sestlanu in Miljah.

Begunci bodo sicer dobili streho, kar je prav, toda ni treba posebej poudarjati, da so jih laški nacionalisti uporabili kot sredstvo za potujočevanje slovenske zemlje.

Vohunski proces v Italiji

Pretekli teden se je začel v Turinu vohunski proces proti 16 obtožencem zaradi vohunstva v korist Jugoslavije. Glavni obtoženci so Mario Pecorari iz Fara d'Isonzo, ki je še pred kratkim opravljal v Trstu posle inšpektorja civilne policije, Jožef Jurca, rojen v Postojni, bivajoč v Trstu, in Bartolomej Fabaro, agent javne varnosti "goriske kvesture. Poleg teh treh glavnih bodo zaslišali še 13 drugih, med njimi več Slovencev. Vsi so obtoženi, da so izročali jugoslovanski tajni policiji UDBA važne informacije o delovanju italijanskih oblasti ter ji posredovali imena političnih begun-

Zbor vabi ponovno vse prijatelje, vse slovenske rojake in rojakinje, ki jim je za slovensko pesem in za veselo — družbo!

Na svidenje!

Ana Jesenko.

Materinska proslava v Collinwoodu

Cleveland, O. — Po dolgi pusti zimi se je oglasila zopet pomlad. Dnevi so postali topli, drevje je ozelenelo in ptičji živžev se zopet oglašal okoli domov. Samo par dni še manjka do maja. Maj je Marijin mesec. V maju pa praznujemo tudi god naših mamic.

Tudi letos pripravljajo Slovenska šola v Collinwoodu svojo materinsko proslavo. Celotno prireditve pripravljajo Rudi Knez, pevovodja je Ivan Rigler; učiteljice Slovenske šole bodo pa otroke naučile več prizorčkov in deklamacij.

Proslava bo v šolski dvorani v Collinwoodu v nedeljo, 3. maja, ob treh popoldne. Poleg učencev in učenk Slovenske šole nastopijo tudi Zdenka Mejačeva in Justina Zormanova v duetih in pa zbor Mladih, harmonikarjev. Podroben program bo še objavljen.

Vabimo Vas, da prihranite nedeljo popoldne, 3. maja, za obisk Materinske proslave v Collinwoodu, da bomo lepo in dostojno proslavili god naših slovenskih mamic in se jim tako vsaj malo tudi javno oddolžili za njih trud, skrb in delo, ki ga imajo z otroci.

Na proslavi bodo pa tudi učenci in učenske Slovenske šole pokazali, kako je z njihovo slovensčino. Tistim pa, ki se z našo slovensko mladino ukvarjajo, bomo pa dali svoje priznanje s tem, da bomo dvorano pri proslavi napolnili do zadnjega kotička.

Z. N.

cev iz Jugoslavije in imena onih, ki so jim na begu pomagali.

Kriza v ladjedelnici v Miljah

Trst čuti močno gospodarski zastoj, ki ga povzroča pomanjkanje prometa v luki, pa tudi posušajoča delavnost v industriji. Tako je uprava ladjedelnice Felszegy v Miljah odpustila kar 280 delavcev. Trdijo, da ni naročil in da bodo morali ladjedelnico sploh zapreti.

Pravica je le zmagala

"Messaggero Veneto" je svoj čas vpriporil hudo gonjo proti slovenskim duhovnikom v Slovenski Benečiji, ker uporabljajo slovenski jezik pri svojem dušnopastirskem delu. Urednik lista je dolžil slovenske duhovnike, da delajo za priključitev Beneške Slovenije k Jugoslaviji, kar da je veleizdaja. Sentlenarški župnik Kračina je urednika tožil.

Ko je bilo jasno, da bodo ta pravdo izgubili, je župnik na pritisk škofa tožbo umaknil, urednik pa je moral plačati stroške. To je urednika opogumilo k novemu napadu. Tokrat je župnik Kračina vstrajal in urednik je bil s svojimi tovariši vred obsojen na plačilo stroškov in odškodnine. Vložil je pritožbo; na višje sodišče v Trstu. To je po ponovnih odlaganjih končno 6. aprila tožbo potrdilo in krivcem kazni še povišalo. — Zanimivo je, da italijanski listi v Vidmu razsodbe niso objavili.

Proces proti Sloven- cem v Firencah

Proti pričakovanju javnosti je državni tožilec zahteval visoke kazni za dr. Zdravljica in skupino 16 obtoženih Slovencev iz doline Nadiže, ki so se tekom druge svetovne vojne borili v okviru Titovih partizanskih oddelkov. Niso jih tožil zaradi partizanstva, ampak zaradi tega, ker so delovali na to, da bi Beneška Slovenija prišla k Jugoslaviji. Po določilih pariške mirovne pogodbe so vse take razprave nezakonite, italijanski državni tožilec pa jih je kljub vsemu obdolžil nekake veleizdaje. Sodba še ni bila izrečena.

V Avstraliji

Iz Trsta je odplula proti Avstraliji motorna ladja "Aurelia" s 780 begunci, med njimi skupno Jugoslovancev in Poljakov, ki so prišli iz taborišča v Franciji. Jugoslovanski in poljski begunci so potovali pod pokroviteljstvom ameriške NCWC in jih je spremljal duhovnik te organizacije.

Jugoslavija bo zgradila tovarno v Etiopiji

Mariborski strokovnjaki tekstilnega zavoda so izdelali načrt za zgradbo velike tekstilne tovarne v Avašu v Etiopiji, približno 250 km vzhodno od prestolnice Adis Abebe. Kombinacij naj bi imel zmogljivost 20 tisoč vreten, veliko tkalnic ter obrat za oplemenitenje tkanin. Z gradnjo bodo začeli v avgustu in domnevajo, da bo v dveh letih delo dokončano.

V cirkusu

Na prečki visoko v zraku se ziblje debela žena, obešena za noge z glavo navzdol. Za roke drži pod seboj bingljajočega moža. Med opasnim položajem vpraša: "Zdaj mi pa, Miha, povej, kdo je imel sinoči prav, ko sva se pričkala!"

FRANC JAKLIČ:

Od hiše do hiše

LJUDSKA POVEST

Ko smo se nosili z drugo jedjo — Lazar je še vedno govoril, kakšen bo njegov zet — pride mimo po stezi tropa koscev. Zadnji — Govornikov — se ustavi in pozdravi: "Bog blagoslovi!" Pogledal sem ga in videl, da ga prav nič ne skrbi, kaj imamo v skledi, pač pa, da bi fant rad videl Ančine oči, katere je pa ona sramežljivo povešala. Samo enkrat ga je pogledala, pa tako iskreno, da je bilo meni takoj jasno, kaj je med njima . . .

"Danes je pa vroče," je izpregovoril potem Gornikov, samo zato, da je mogel še nekaj hipov gledati Ančko. "To ste pa iskali sence!" je odvrnil Lazar. "Kaj? Kadar smo mi na dnini, se sami ženemo, da nas ni treba priganjati," pravi fant ponosno. "Hahaha . . . Saj se poznamo! Kar vas je v Kozjem repu, ste pridni samo pri skledi." "Kaj?" je vzkipek fant in hotel vrniti zasmeh, a videč prosoje Ančine oči, se je premislil in šel. Ko se je oddaljil nekaj korakov, je zaukal, da se je razleglo po vasi. V ta krepki glas je vtil ves srd, ki ga je povzročilo kmetovo zasmehovanje, pa tudi vse veselje, da je videl Ančko. Kadar je človek vesel in srečen, mu hoče raznesti prsi in dati mora duška svojim čutilom. Lazar se je pa pobahal:

"Ali ste videli, kako je molčal, ko sem mu očital lenobo? O, ti Kozjerepi! Kadar je treba govoriti ali zajemati iz skled, jih ne užene nihče v kozji rog, pri delu pa niso nikdar prvi." Jaz sem mu ugovarjal in do govarjal Kozjerepce, da so dobri delavci, kadar hočejo, a Lazar je pihal jezen okrog sebe in ni našel nobene dobre lastnosti na mojih rojstvih. Čim bolj sem mu ugovarjal, v tem večjem ognju je bil in naposled je potegnila tudi hči z očetom.

Ostrel sem, ko je dejala: "Ta Gornikov je ravno tak, kakor so drugi!" Izkušal sem ujeti njene oči, da bi videl, zakaj govori tako; pa je gledala samo v skledo ali na mizo in pritrjevala očetu, ki je klestil po Gornikovem.

Premišljeval sem, zakaj vendar dekleta tako govori o fantu, o katerem sem jaz prvi hip razsodil, da ji je pri srcu . . . Ali

sem se jaz motil? Ali se hoče dekleta s tem potajiti? Ali hoče s pritrjevanjem potolažiti očeta, da ne bi kipel, da bi ne govoril še dalje slabega o njenem izvoljencu? Tega nisem mogel premotriti in ves ta dogodek mi je ostal kakor zanimiva, pa težka uganka, ki mi ni hotela iti iz glave.

Jaz se menda nisem motil . . . Tiste žareče oči tu in tam . . . Tisto veselje na licu, ko se je oglasil Gornikov — sem si mislil — nekaj je!

Ze sem hotel spesniti eno in jo potočiti pred Lazaja, pa se mi je zdelo, da me dekleta prosi in zato sem obmolčal.

Cela dva dneva sem bil pri Lazaru na hrani. Slabo se mi ravno ni godilo, prijetno pa tudi ni bilo. — Lazar, saj ga poznate, kako je stisnjen — me je gledal od strani; samo takrat se je nekoliko premagal, kadar sem ga kaj pohvalil. No, ona bi mi bila rada kaj postregla, ko bi bila mogla in smela — pa se je bala njega, ki mi je obgodrnjal vsak grizljaj.

Zadnji večer je ona vendar smuknila za menoj in mi zavalila velik kos kruha, prošeč me: kar nič ne reci, kako slabo smo ti postregli. Tone, saj veš!"

"Mica! . . . Nič se me ne boj! . . . Saj me poznaš!"

Tako sem jo potolažil. Pri deklicu sem se bil že prej poslovil. Popoldne sem sedel pred skledjem v senci in sem ravno prav premišljeval, ali je kaj ljubezni med Ančko in Gornikovi, ali ne, ko prinese mimo procko plevela.

Zapazila me je in potočila procko po travi, da se je plevel razsul, potlej pa stopila k meni v senco.

"Strašno je vroče," je vzdihnila, potegnila ruto z glave ter sedla.

Govorila sva to in ono. In ko sva se dalje časa pogovarjala in sem bil govor prav napeljal, sem dejal: "Ančka, jaz pa poznam tistega."

"Katerega?" je vprašala osupla in rdečica jo je občila.

"Hehehe, tistega, ki ga imaš rada!"

Pri teh besedah poskoči prestrašena in pravi v zadregi: "Jaz imam katerega rada, jaz?"

"Ti, ti, Ančka, ti! . . . Gornikov je tvoj!" sem ji dejal in se smejal. Nisem je izpustil iz oči, ker sem jo hotel pogruntati. Pa na mojo vero, da sem jo!

"Uh!" . . . je zavrisnila in zbežala. Pa se je vendar še ozrla in mi dejala: "O, štramec stari!"

Jaz sem ji samo zažugal s prstom in si mislil: "Imaš ga! . . . Prav gotovo ga imaš!"

Sedaj me samo skrbi, kaj bo dejal Lazar, kadar izve.

IV.

— Ej, bolje je, da gre človek od hiše do hiše in je skoraj vsak dan pri drugih . . . Tako nekaj vidi pa dosti izve . . . Samemu je dolgčas. Od hiše do hiše sem nosil sedaj vedno svojo žlico s seboj, da ne bi prišel še kje v zadrego in bi mi zopet kdo ne oponašal posojene žlice . . . Pa Lazar je menda samo eden na svetu . . . Ko sem pri Rožanu omenil, da imam žlico s seboj, mi je djeal:

"Kaj? . . . Ako ti dam jesti, dam ti tudi žlico."

"O, s tako žlico, ki je nisem jaz pomila ne boš brbral po naši skledi!" je rekla ona.

"Kaj misliš da je jaz ne pomijem?"

"Ti jo pa znaš! Kaj si ženska?"

"Ali nisem bil vojak?"

(Dalje prihodnjič.)

Usmili se!

Ko je prišel Pavel do cerkve zavoda, kjer je bil Helge, njegov sin, so bila vrata pod zvoničkom odprta. Videti je bilo, ko da ni nikogar v cerkvi, ko je stopil vanjo. Tu je bilo prav vse temno, le visoko zgoraj v koku je bila majhna, rdeča lučka.

Pavel je šel prav v ospredje in je stopil na stopnice pri obhajalni mizi in je pokleknil.

Izenada je sam uvidel, kako se ni to prav nič skladalo: vse to grozno noč je mislil na to, da bo šel zjutraj, ko navadno, k obhajilu. Da bo šel ves mrk in upornega duha, tako se je bil nalašč namenil. V duši je občutil neko trmoglavost, ki se je bila zapčila vanj ko črepinje razbitega zrcala, in ki je ni mogel potegniti iz duše. Upal je, da bo Bog navzlic temu prišel k njemu. Naj le Bog stopi na te črepinje, naj se le Bog skloni in jih naj namesto njega pobere iz duše!

Brez dvoma ni lahko biti Odrašenik sveta, ko se že en sam človek tako šopiri in si toliko domišlja, da bi te oviral in kljub temu še zmeraj zahteva, da bi hodil s teboj! Moj Bog, če je vse v tvojih rokah, zakaj si se pa potem prostovoljno dal ljudem v roke?

Bog bi bil mogel prisiliti ljudi, da bi morali hoditi po določenih potih, tako poslušno kakor zvezde. A Bog je stopil v svet človeka, oblečen v staro opremo Adama, in je svojo vse-mogočnost odložil zunaj pred vrati. Ta misel je Pavlu vzela sapo. Bilo je ko nekaj, kar je videl: bilo je nasprotje med vse-mirjem, ki se giblje po večno zasnovanih smernicah, in med vrtincem človeškega hotenja, ki je večno nezakonito. To je bilo ko prived, odsev vse-mogočnosti, ki vlada vsemirju in ki prosi miloščine za množico človeških duš, ko berač, ki prosi zato, da daje in da smo iz skrivnostnega bogastva svojega lastnega bistva deliti dobrote. Kakor iznenada prodre šop pramenov iz goste plasti oblakov in zaneti dolgo progo lesketajočih se lučk na površini vode, tako je videl večlovenje Boga: Otrok je stal v naročju Matere in se je zrcalil v njenih očeh. To je bila neskončnost, ki se je pogrezala v človečnost, a ta človečnost je bila tako čista in brezmadežna, da ni ovirala Luči. Toda krog in krog obeh se je dvigala množica samih obrazov. Obrazi so imeli motne oči ko steklo, in oči, ki so bile trde in neprozorne ko majhni kamenčki, in oči, ki so se kresali plameni z njih in so se v sruho lesketale. — Otrok se je spremenil v postavo moža. Toda stena obrazov z očmi se je večala krog in krog njega.

Mož je ležal iztegnjen na tleh, čelo je pritiskal na zemljo, v neki polmračni deželi, in skalnate stene v votlini in oblaki nad njim so bili sami obrazi z očmi. Mož se je dvignil, za hip je klečal pokoncu in je premeril vse sovražnike skozi dobe vseh časov. Nato je nastala popolna tema krog temnega križa, in tema je bila še bolj črna in v neki nepojmljivi temi je bil Bog skrit pred Bogom.

To je bila tema ko je Bog Boga zapustil. Ljudi pa ni zapustil.

Pavel je ves v dve gubi ždel pri obhajalni mizi. Iz kraljestev brezdanjih skrivnosti in iz resničnosti bližine, le za nekaj korakov od sebe, je občutil voljo, ki se je zgrinjala nad njegovo voljo. Kakor mogočna reka ga je potegnilo s seboj — in začutil je, kako ga je vsrkalo vase, tisto, kar je na tem svetu ogenj njegova podoba. Njegovi duši je vzelo luč tisto, kar je na zemlji luč njen znak. Bilo je, ko da ga goreči grm vleče nase, da se njegovo vejevje zgrija nad njim, ga použije in navzlic temu je ostal Pavel še zmeraj Pavel. Potem ga je izpustilo, ničesar ni bilo več, ostal pa je občutek sreče, ki je ves izginil v njej.

Nepremično je ostal na kolenih, čutil je, kako je v njem do najgloblje dna vse utihnilo. Nekaj se je sesulo v njem, na

dnju njegove bitnosti so se odprle globine. V njih, bo odšel zmeraj ta tišina, pa čeprav bi bila nevihta njegove čutnosti edino, kar bi mogel vedoma občutiti.

Mahoma se je posvetila električna luč po vsej cerkvi in opazil je, da so prišli ljudje. Zdal je moral oditi v svoj navadni prostor med klopi. A zdelo se je, ko da kar ne more oditi. Opazil je tudi, da se je jokal, čeprav ni vedel, kdaj.

Prišel je ministrant v rdeči obleki in beli srajci. V roki je držal dolgi kajfež s svečico na koncu. Prav resnega obraza se je trudil, da bo prižgal sveče na oltarju, in Pavel je napeto sledil njegovo prizadevanje — ena sveča ni in ni hotela začeti goriti.

Nato je prišlo več ministrantov, za njimi duhovnik, in Pavel je moral oditi. Njegov sin, Helge, je že klečal na svojem prostoru. Naglo je pogledal očeta, a potem je obraz spet obrnil k oltarju. Kmalu pa je, videč, da oče nima molitvenika, porinil svoj obrabljeni in umazani molitvenik:

"Vzemi mojega," je zašepetal, "če si svojega pozabil. Jaz znam vse na pamet."

Molitvenik je bil odprt pri psalmih, in orgle so zabučale. Seveda, bil je prvi petek v mesecu, se je spomnil Pavel, zato je bilo tudi šest sveč na oltarju in zato toliko ministrantov — pa petje pri maši.

Vse, kar je bil doživel, ga je preveč prevzelo, da bi bil mogel zbrano biti pri maši. O Bog, saj niti ne vem kako bi to storil, da bi se ti za vse to zahvalil! To je bilo nekaj takega, česar ni niti mislil doseči niti želel. Zdal, ko je že vse minilo, ga je bilo strah že, kar pri zahvali za vse tisto . . .

Moj Jezus, že sem bil pripravljen, da te izdam. Odpusti mi vendar, stri me, poruši me in me spremeni tako, da bom mogel resnično biti to, kar ti hočeš, in se bom mogel mimo vseh drugih stvari povzpeti k tebi. Bila je skušnjava vseh skušnjav, skušnjava neresničnosti, ki je bolj vabila ko vse drugo na svetu — a ti si mi dal tak odgovor na to, da se komaj upam pogledati k tebi, ker ne vem, kako bi se ti zahvalil . . .

Ko je Helge vstal, da pristopi k sv. obhajilu, je Pavel ostal v klopi. Toliko ljudi je bilo — tri vrste klečečih — ko običajno ob prvih petkih.

Ko so ljudje vstali in stoje poslušali zadnji evangelij, je Pavel videl, da se je bil Helge jokati.

"Kaj pa je, Helge?" je v skrbeh vprašal sina, ko so se spet usedli. Se nikoli ni videl, da bi se bil fant jokati v cerkvi in hudo mu je bilo.

"Tako sem se veselil, da bova šla skupaj k obhajilu! A ti nisi šel."

"Moram iti še prej k spovedi. Pa saj veš, da se ti zaradi tega ni treba jokati! Se je to spričo tega, ko si sam sprejel . . ."

"Res je. A tako se veselim tistih dni, ko greš tudi ti!"

Ljudje so odšli iz cerkve. "Ali boš ostal tu, Helge, in boš molil zame, ko se bom jaz spovedoval?"

Helge je prikimal. Pri spovednicah je bilo precej ljudi. Pavel je sklenil, da pojde v prvo spovednico, ki bo prosta in bo čakal, kdaj pride na vrsto. Kaj bo povedal pri spovedi, kako vse razložil, saj še vedel ni . . .

Nehote je klečal v spovednici tako, da je mogel videti večno luč in pa vrtica tabernaklja. Nepremično je zrl tja in ni vedel, kdo je za rešetko, da mu v imenu Boga odgovori, kar mu bo povedal.

Glas v spovednici je govoril: "Dobro veste, da je Bog dejal, da naj se s strahom in trepetom trudimo za svoje zveličanje. To so njegove besede, kakor nam jih je sporočil sveti apostol Pavel. Kdor hoče zveličati svojo dušo, mora pač izpolniti vse pogoje za to. Niti reči ne smemo, da kaj storimo, dokler nam ni strah blizu ali dokler se nečemo sprijazniti s tem, da spoznamo strah do dna. Tu na zemlji ne moremo doseči nobenega drugega zagotovila v svojem razmerju do Boga, ko tisto, ki sloni na bogaboječnosti. Veste pa, da nas Bog na vsak način hoče zveličati. — Do svoje poslednje ure pa si moramo venomer prizadevati in nikoli pozabiti na to: da si nismo sebe nikoli zadosti svesti.

Tudi jaz lahko mislim, da morate biti Bogu neskončno hvaležni, da vas je z doživetjem, ki je izven našega vsakdanjega življenja, poučil o vas; a prav tako nam moramo biti hvaležni za priliko, da ste mogli spoznati, kako ste nezanesljivi — vi — kakor mi vsi. Vem, da ste bili v svojih delih zvesti našemu Gospodu. Mogoče bi se dali, če bi prilika tako nanesla, prav težko zavesti, da bi izdali Boga s pregrešnim dejanjem. Zatorej je brez dvoma dobro za vas, da ste smeli spoznati, kje tiči nevarnost za vas: namreč v vaši muhavosti, v svojeglavosti, ki nas zavaja v grehe razumnarstva. — Z veseljem sprejmite Odrašenika, ker ste se smeli malo več naučiti tega, kar je bogaboječnost in zaupanje. Pomislite, da je Cerkev na zemlji — vojskujoča se Cerkev. Odrašel človek zdravega razuma se

mora zavedati: kjer je vojna, ondi je tudi nevarnost — in bojazni se ni moči izogniti. Ta bojazen ni isto ko strahopetnost ali malosrčnost. Za beg iz te vojne pa ni oproščanja. In saj veste: Čujte in molite!"

Pavel je sklonil glavo in rezki, mladi, deški glas je začel: "Misereatur . . . Usmili se . . ."

IZ SLOVENIJE

V zvezi s sejmom 'Moda 1959' na ljubljanskem razstavišču so ljubljanski listi pisali tudi o konfekciji. Ugotovili so, da je razlika v potrošnji tekstila doma in med evropsko potrošnjo zelo velika, kajti povprečna evropska potrošnja tekstila na prebivalca je 28 kv. m, v Jugoslaviji je pa bila ista potrošnja po podatkih Zveznega zavoda za statistiko leta 1952 5,7 kv. m. na prebivalca, leta 1958 pa 10,0 kv. m. Po podatkih istega zavoda je letos pričakovati malenkostno povišanje. Po perspektivnem povečanju proizvodnje v konfekcijski industriji bodo leta 1961 dosegli komaj 12,4 kv. m. potrošnje, t.j. komaj polovico sedanje evropske potrošnje. Proizvodnja konfekcijskega blaga je pa leta 1956 znašala v Jugoslaviji 16.060.000 kv. m, v LRSloveniji pa 2.560.000 kv. m. Listi poudarjajo, da je konfekcijska industrija ena najbolj zaostalih skupin tekstilne industrije v Jugoslaviji.

Oglašajte v "Amer. Domovini"

Zenske dobijo delo

Dekleta

za likanje srajc in druge izdelke v pralnici, za pregibanje rjuhe, prevlake za blazine in zavijanje.

MENK BROS. LAUNDRY
643 E. 103 St.

(84)

MALI OGLASI

Hiša v najem

7-sobna hiša se odda v najem na St. Clair Ave. Kličite EN 1-8679.

(84)

Naprodaj

Zaradi selitve iz mesta je na prodaj zlatarna in popravilnica ur za \$800, na 6530 St. Clair Ave. Oglasite se osebno pri Branku Ban.

(86)

Tri Spalnice — Colonial

Velika moderna kuhinja, preproge v stanovanjski sobi in jedilnici, ognjišče, poploščena kopalnica, Sanitas stenski papir. Cena \$16.900. Kličite WH 3-4600.

A. J. Malone Realtor

Naprodaj

Apartment z 8 stanovanji E. 64 St. Lastnik prodaja. Cena \$29.000. Za pojasnila kličite MA 1-3786.

(86)

Stanovanje se odda

3 čiste sobe se odda odraslim ljudem. Gorko voda, gorkota in kopalnica, kuhinja opremljena. Vpraša se na 1153 E. 61 St.

(86)

Naznanilo

Kakor zadnja leta, bomo tudi letos romali na božja pota. V Carey Ohio bomo šli dne 16. avgusta v Frank O. pa 13. sept. Busi so že naročeni. Vsi ki zopet letos želite iti se prijavite pri

Mary Novak
3514 E 82 St. DI 1-8442

Pohištvo naprodaj

Prodaja se pohištvo za 3 sobe, dnevno sobo, spalnico in kuhinjo. Na 1387 E. 52 St. — (86)

Mrs. M. K. iz McDonald, Box 488, Pa. nam piše: "Pozdravljeni! Naznanim vam, da vam spet pošiljam 7 dolarjev za Lovian Capsules, ker ne morem več biti brez njih! Pošlajte mi jih čim prej. Stara sem 78 let. Počutila sem se vedno trudna, pa sem sedaj, odkar jemljem LOVIAN CAPSULES, prenehala biti ter se počutim zopet dobro. — Vidim, da ne morem brez njih, pa mi jih zato pošljite pravi hitro."

LOVIAN CAPSULES

MANDEL DRUG CO.

15702 Waterloo Rd.,

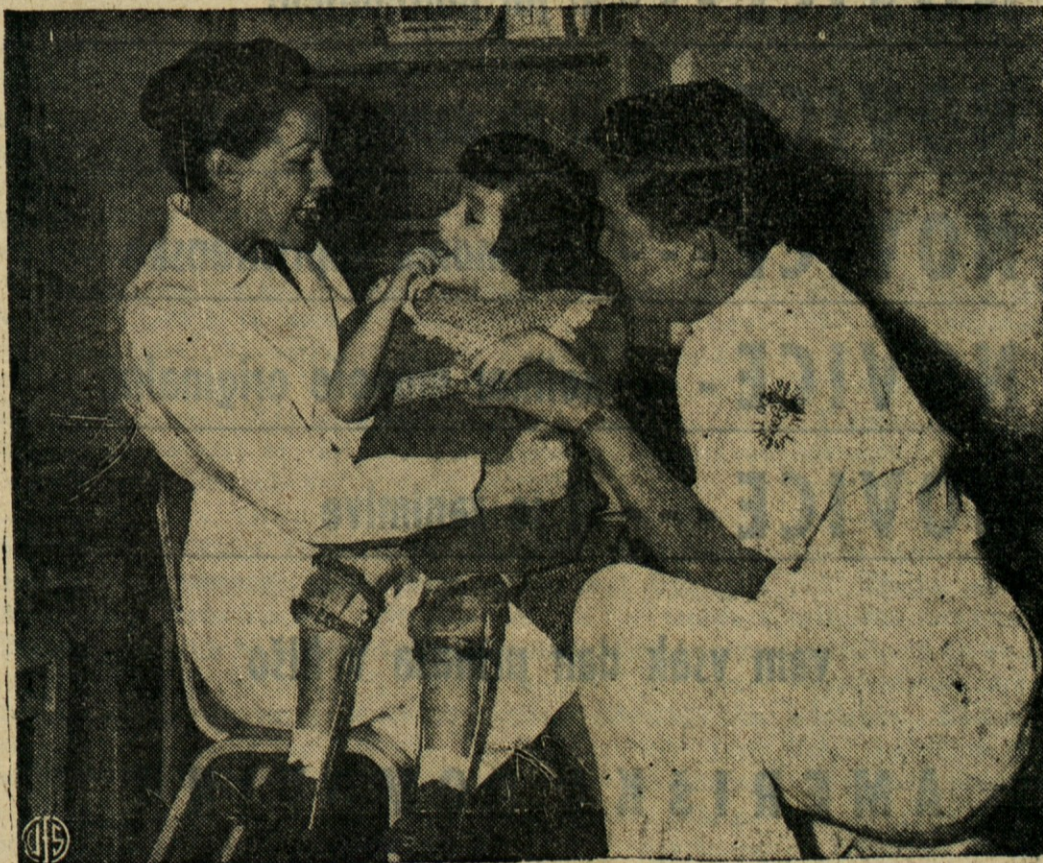
Cleveland 10, Ohio

Razpošiljamo vsepovsod!

25 za \$1.95, 50 za \$3.69, 100 za \$6.49

NENAVADNI PRAZNIKI — Angleži praznujejo ponekod "Hocktide." V ponedeljek tega prazničnega tedna zvežejo moški vsa dekleta in žene, ki jih morejo dobiti, in jih spuste šele, ko plačajo kazen, ki pripade nato domači cerkvi. V terek imajo tako pravico ženske. Na sliki vidimo del slavlja teh praznikov v vasi Hungerford. Ti prazniki imajo svoj izvor še v 12. stoletju.

ZVEZDNICA PRI BOLNICI — Filmska zvezda Kathryn Grant je obiskala za njen šesti rojstni dan Rosalie Porretto v Institutu za telesno medicino in obnovo v New York University-Bellevue Medical Center v New Yorku. Igralka, ki je sicer žena znanega Bing Crosbyja, se vežba v prostem času za bolniško sestro. Rosalie ima odprto hrbtenico in vodo v možganih. George Kadoguchi, na desni, se uči v omenjenem zavodu novega načina zdravljenja polia in z njim povezanih bolezni.

V BLAG SPOMIN

OB PRVI OBLETNICI SMRTI NASE LJUBLJENE SOPROGE, MATERE IN STARE MATERE

Mary Zallar

ki je umrla 29. aprila 1958. leta

Minilo je že leto dni, odkar od nas odšla si Ti! Spominjamo se srečnih dni, ko si živel s med nami. Sedaj vse prazno je pri nas, ne sliši se več Tvoj mili glas!

Spomin na Te je naš zaklad, saj vsak od nas Te imel je rad. Pri Bogu zdaj se veseliš, a v srcih naših Ti živiš!

SOPROG in OTROCI
Cleveland, Ohio, 29. aprila.

Pegam in Lambergar

spisal dr. Fr. Detela

"Jaz pa pojdem z vami v Ljubljano" je dejal "v ljubo mojo kranjsko deželo da ji potrdim pravice in izkažem novih milosti za zvesto pomoč."

"Hura živio cesar Friderik!" so klicali vojaki in, vihteli meče, tako da je skočila Vitovecova vojska pokoncu in zgrabila za orožje. Oni pa so se razvrščali in napravljali na odhod. Vesela slutnja je obšla nasprotnike, a niso si je upali verjeti izprva. Kakor luč iz daljne hiše trudnemu popotniku, ki je zasel ponoči, tako je prisvetilo njim rešenje, in nemi so stali v svojih vrstah, da ne bi izzvali močnejšega sovražnika. Le prešernemu Ostrovrharju ni dala miru burna kri. Šel je klicat Lambergarja in vpil da se morata še poskusiti.

"Dobro" je odvrnil ta in pristopil; "a sedaj ne utegnem, ker odhajamo v Ljubljano." Oni pa se je čudil in vprašal, če vzamejo s seboj padle tovaršice. "Ali pa jih pokopljemo mi," je dejal, "z vso častjo. Jaz sem porok." Kmalu je bilo sklenjeno kratko premirje. Vitovecova vojska je prenočila v mestu, cesarski pa so taborili v majhni daljavi. Oskrbeli so ranjence, pokopali mrljice, drugega dne zarana pa odrinili veselo vriskajoč, s cesarjem v svoji sredi, proti beli Ljubljani.

IX.

Zamišljena njegova glava. Srce mu v prsih je tesno. S. Jenko.

Kakšne pojedine, kakšne veselice so se vrstile v Ljubljani, s tem ne bomo dolgočasili bralca. Cesar je bil prijazen in milostiv in je plačeval bogato vsako uslugo; najtopleje pa so sijali žarki njegove milosti na brata Lambergarja. A on je bil tudi strog sodnik, ki je klical pred sodni stol nasprotnike. Poslal je sla v Radovljico s pozivom, da se ima mesto pokoriti v enem tednu, in domislil se je tudi menihov gornjegrajskih in jih pozval na odgovor.

Zopet je jeznil lepega majnikovega dne vitez Gregor — zakaj on si je bil izprosil ta posel — proti Gornjemu gradu. Navdajala pa so ga sedaj mnogo prijetnejša čustva nego ta-

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

CANDY STORE and LIGHT CONFECTIONERY. — Near school. 5 rooms Living. 1½ story brick building. Gas heat. Priced for immediate sacrifice sale including stock and fixtures. Phone Bishop 7-8192. (86)

JEWELRY AND WATCH REPAIR SHOP

Good going business. Established 10 years. See at 1958 West 95th St. Phone Hilltop 5-3780. (84)

DRY CLEANING AND TAILORING STORE IN MAYWOOD — Excellent location. Good steady neighborhood business. Call anytime. Fillmore 3-5571. (84)

TAVERN PACKAGE STORE—Good steady income. Fine location: 8303 Irving Park. Phone National 5-4037. (85)

GROCERY AND LIQUOR STORE COMBINATION — High volume business. Established 20 years. Double store. Vicinity Keeler and 28th St. Selling only because owners disagree. Call LAwndale 2-9736. (85)

krat, ko je prihajal v ta kraj od celjske strani. V sladke sanje utopljen je premišljeval, kaj se je bilo vse zgodilo v tem kratkem času; koliko je prestopil varnosti, kako je rešil cesarja, kako ga je povzdignil ta v viteški stan in mu obljubil izbrati primerno last, ko podvrže nasprotnike. Spomnil se je svoje bivanja v Gornjem gradu, in slikala je mlada domišljija vročim željam najsrečnejši izid; kako bode presenetil Tajdo, ko bode ravno sama šivala doma; vprašal jo bo, če je še huda nanj, in ona mu bo podala roko; tedaj jo poprosi, da naj bode njegova žena in pride na njegov grad, in Tajda bo zardela in se ga ne bo branila; pater Benedikt ju bode poročil in potem popelje on nevesto in njeno mater na svoj dom; tašča bode s teto oskrbovala gospodinjstvo, on pa bode vodil ljubo ženko ob bistravi vodi po zelenem logu.

"Stoj!" zagrmil nad njim osoren glas. Konj skoči prestrašen v stran, in nehoti zgrabi Gregor za meč. Iz gošče pa je stopila trojica bradatih vojakov. "Po kaki pravici me ustavlja-te?" je vprašal Gregor.

"Mi smo samostanski hlapci," je odgovarjal načelnik, "in hočemo vedeti, kaj Vi iščete tod." Gregor je povedal, da ima važna pisma na opata; oni pa so ga hudobno pogledovali in šepetali med seboj, ker so ga bili spoznali. Odvedli so ga v samostan in mu odpeljali konja, a namesto pred opata je prišel Gregor pred vojaškega poveljnika, ki mu je ukazal, naj mu odda pisma. Gregor se je branil, češ, da so na opata, na nikogar drugega.

"Kaj! Izdajalec se upa men ustaviti!" je zarohnel poveljnik nad njim, in padli so po njem hlapci, ga zvezali, mu odvzeli pisma in ga vrgli v ječo.

Tu je zdaj premišljeval, kako si sreča in nesreča podajata roko v človeškem življenju. Zaveš, da trpi po krivici, ga je tolažila zelo, a mu malo pomagala; in lahko si je tolmačil ravnanje poveljnika, ki hoče, ne da bi se menil za blaginjo samostana, preprečiti pomirjenje. O da bi vedel pater Benedikt, kaj da se z nji počenja! Ko je prišel ječar, je izkušal Gregor z njim govoriti. Prosil ga je, naj pove opatu ali patru Benediktu, da je on po krivem v ječi. A neprijazni dedec ni dal nikakega odgovora in le migal z rameni. "Tu bodem moral pač čakati", si je dejal Gregor vdano, "dokler se ne posreči cesarskim popopolnoma ugnati Vitovec. Toda kdaj bode to!" Kakor je bil prej poln najlepših nad, tako je mislil zdaj malosrčen, da je že konec vse njegove sreče.

A bližala se je rešitev, odkoder se je je nadejal najmanj. Rekli smo že, da je bil samostanski krčmar Tomaž pameten mož in za tako straodavne čase jako praktičen politik. Odkar je bil zapazil, da se svet suče, je postal oprezen; malo je govoril, mnogo poslušal. Kaj se godi doli pri Celji, bi bil neznansko rad izvedel. In slišal je tudi mnogo. "Cesar je ujet, Vitovec je pobil cesarsko vojsko!" so kričali vojaki in pili na upanje. "Preklicani bahači!" se je srdil Tomaž, "ustijo se in ustijo, plačali pa ne bodo. Cesarja bodo ujeli! Da, z jeziki!"

Opazoval je tem bistreje, kako se drže menihi; in ko sreča slučajno gospoda priorja, snamne oddaleč kapico, se prikloni nizko z glavo in s koleni in vpraša prijazno in prostodušno,

če bi smel prirediti v svoji krčmi ljudsko veselico na čast slavni zmagi. Prior ga je premeril od vrha do tal, a Tomaž se je znal narediti tako neumnega, da se mu je prior nasmehnil in menil, da naj še počaka z veselico. "Kaj sem rekel!" si je dejal Tomaž, ko je bil sam, in mahnil je z desnico prek glave. "Ti preklicani vojaki, ti ležnivci!"

Kako lahko bi speljali človeka v nesrečo! Jaz naj vpijem: Živio Vitovec, živela kneginja! potlej naj pa zmaga cesar! O ne boste me! Nisem tak bedak." Inako se mu je storilo, ko je premišljeval, kako huda reč da je politika, če človek ne ve natanko, odkod vleče sapa. Pre-nagli se lahko pri najboljši volji in zabrede takorekoč po nedolžnem. On je za kneginjo z dušo in s telesom, če je res zmagala. Toda saj ni; in ni ujet cesar, ne; le bahavi vojaki tako trobijo. Rdeč od jeze je poklical hčer Jerico v klet k sebi. "Punca", je dejal in vzdignil roko, "ti mi nimaš piti na zdravje kneginje in Vitovec, in ne zabavljati na cesarja!"

Umeješ? Če ne, te bodem jaz pretepel kakor ajdovico. Pusti pri miru vojake in reci, da ne smeš piti. Zapomni si!" A težko je bilo izpolnjevati tako zapoved pri tako veselih gostih, in dan da dan se je tresel skrbni oče, da ga spravi nepremišljeno dekle v nesrečo. Z ječarjem sta si bila pa dobra prijatelja, ker sta imela med seboj nekako tiho društvo najvišje fruktifikacije premožnejših ujetnikov. Če se je namreč tem zdelo hrana slaba — in za to je skrbel ječar — je namignil ta, da bi dajal Tomaž za dober denar drugačne; da, dobilo bi se celo pijače pod posebnimi pogoji. Tako se je zgodilo, da je Tomaž takoj vedel, kaj se je bilo prigodilo Gregorju. Zdaj mu pa radovednost ni dala več miru. Kdo bi mu mogel bolje povedati resnico in mu pokazati oot, katere bi se bilo držati, kakor ravno Gregor? Takoj drugega dne ga je obiskal.

"Kako je že?" je vprašal skrbno zborovni mož, "ali je res cesar ujet in Vitovec zmagal?" Gregor se je posmejal in ga poučil o poslednjih dogodkih. "No, vidite!" je dejal oni. "Jaz sem tudi vedno tako dril, da cesar ne more biti zmagani. A ti preklicani širokousteži, ti

vojaki, tako lažejo, da bi jim preprosto človek res utegnil verjeti. In kakke neprilike lahko potem zadenejo človeka! Ni li njim.

"Pri moji veri!" je dejal Tomaž, "to bodem tudi storil, K patru Benediktu pojdem. Opat je bolan, in s patrom Benediktom tudi laže govori navaden človek. A, gospod Gregor, jaz bodem storil še več. Jaz Vam pošljem vsak dan mesa in ku-

nič žalega: povedat naj gre opatu ali patru Benediktu, kje da je on, in da bi rad govoril z njim.

"In meni popila vse vino", je dodal tiho sam pri sebi stiskani krčmar. A Gregor mu je povedal, kako si lahko nabere zaslug, da se mu ne bo zgodilo

nič žalega: povedat naj gre opatu ali patru Benediktu, kje da je on, in da bi rad govoril z njim.

"Pri moji veri!" je dejal Tomaž, "to bodem tudi storil, K patru Benediktu pojdem. Opat je bolan, in s patrom Benediktom tudi laže govori navaden človek. A, gospod Gregor, jaz bodem storil še več. Jaz Vam pošljem vsak dan mesa in ku-

AVE AFELY
3½%
T. CLAIR AVINGS
613 East 185th Street
25000 Euclid Avenue
6235 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio

A. GRDINA & SONS

POGREBNI ZAVOD in TRGOVINA S POHISTVOM
1053 EAST 62nd ST. Henderson 1-2088

URADI V COLLINWOODU:

17002-10 LAKE SHORE BLVD. Kenmore 1-6300
15301 WATERLOO ROAD Kenmore 1-1235

OTROKE NA VRVICO! — Mrs. Walter W. Grahling iz Clevelanda je izkušila posebno gumijasto vrvico s plastično zapono za roko, s katero je mogoče privezati malčke, da se ne izgube, kadar namice slučajno na nje za trenutek pozabijo.

NOVICE - - - z vsega sveta

NOVICE - - - ki jih potrebujete

NOVICE - - - ki jih dobite še sveže

NOVICE - - - popolnoma nepristranske

NOVICE - - - kolikor mogoče originalne

NOVICE - - - ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

pico vina, da boste vedeli. In plačati ni treba takoj; kadar boste laže. Jaz Vas počakam tudi cel mesec, ker ste pošten človek. In, kaj ne? če pridejo cesarski, boste Vi tako govorili, da se nima meni zgoditi nič hudega. Vedite, gospod Gregor, v srcu sem jaz popolnoma za cesarja; a kaj hočete? Saj veste, kaka družčina zahaja k meni. (Dalje prihodnjič.)

POPRAVLJAMO
FENDERJE IN OGRODJE
SUPERIOR BODY & PAINT CO.
6605 St. Clair Ave.
EN 1-1633

Za
vaš
pomembni
dan!

Drage neveste!

Ena pomembnih predpriprav za najlepši dogodek življenja, je izbira poročnih vabil.

Oglasite se pri nas in oglejte si najnovejše, pravkar dosele vzorce vabil, raznanih, papirnatih prtičkov, kozarčnih podstavkov, vžigalic, na katerih je natiskano Vaše in njegovo ime.

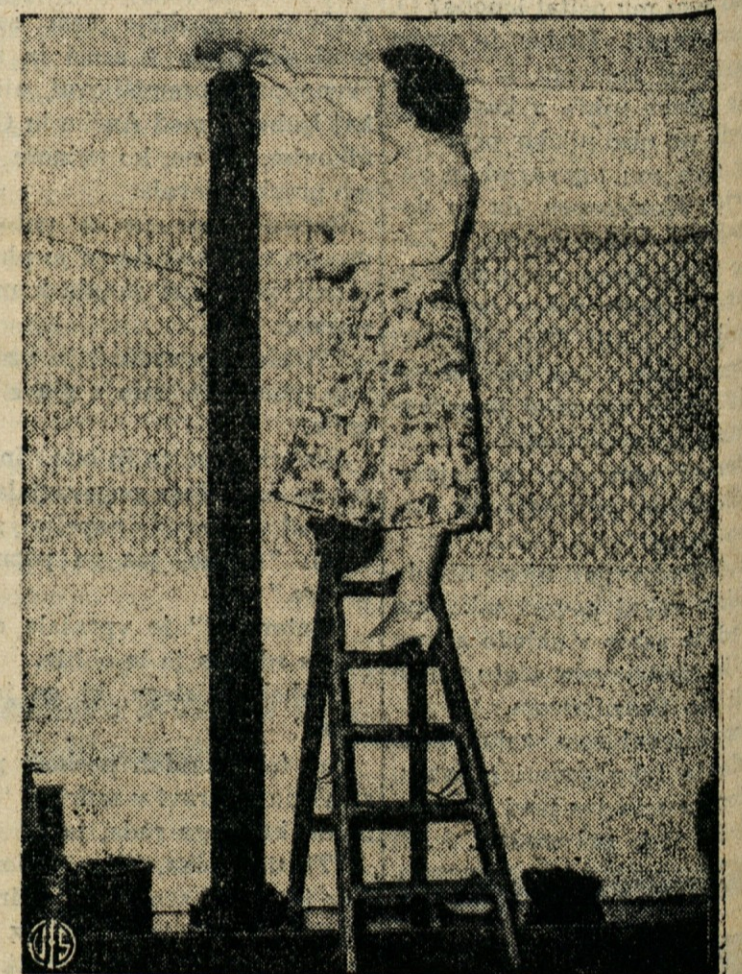
Ogled je popolnoma neobvezen!

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

HE 1-0628

STEBER IZ PENJEV — Mrs. Winifred Pradier v Londonu je skozi leta zbirala penje iz dobe kraljice Viktorije in jih zlagala v stebel, ki tehtajo že 250 funtov in je zrastle do stropa. Vse skupaj bo poklonila Britanskemu imperijalnemu skladu za proučevanje raka.

ZNATI JE TREBA — Bruce Anderson, ki študira na University of Missouri, se vozi na monociklu, kot kaže slika. Pravi, da je to čisto "enostavno" in da se vsak povprečno spreten mlad človek lahko nauči voziti na takem kolesu v enem tednu.